dimiſſione noxæ donavero. Quare cum nondum hanc aſſecuti ſint, ſunt enim indurati ſive excæcati, in poſterum hanc conſequentur. Sihe ihn auch über Hoſ. 3. (7.) *Theodoretus* über Rom. 11. Illud ex parte, poſuit, docens non omnes fuiſſe incredulos. Multi enim etiam ex illis crediderunt. Adhortatur autem, ut nec alienam ſalutem deſperent. Poſtquam enim gentes prædicationem ſuſceperint, illi etiam credent, cum inſignis ille Helias acceſſerit, & illis fidei doctrinam attulerit. (8.) *Primaſius Uticenſis* über Rom. 11. Cum plenitudo gentium crediderit, ſic æſtimantur in fine ſeculi Judæi, qui inventi fuerint credituri. (9.) *Baſilius M.* über Pſal. 32. Τὶς δὲ ἡ αἰτία τοῦ μακαρισμοῦ; ἡ προσδοκωμένη κληρονομία τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· ἢ μήποτε κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἐπειδὴ ὅταν τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, τότε πᾶς ἰσραὴλ σωθήσεται, πρῶτον μακαρίζει τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν, ἔπειτα τὸν ὕστερον σωζόμενον ἰσραήλ; σώζεται δὲ δηλονότι, οὐχ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ τὸ λεῖμμα μόνον τὸ κατ' ἐκλογὴν χάριτος. Wz iſt aber die urſach der ſeligkeit oder deß ſeelig preiſens? Etwa die erwartete erbſchafft der

ewigen

Sächs. Landes-Bibl.